

—= זוהר תהלים =—

ה' יחזיר את ציון למקומה

וְאָז, (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. מַה זֶה בְּשׁוּב ה'? אֲלֵא כִּשְׁשָׁלְטוֹ עָלֶיהָ שְׁאֵר הַעַמִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעֹלָה אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וּבִאוּתוֹ הַזְּמַן הוּא יַחְזִירָנָה לְמִקְוֶמָהּ, שְׁכָתוּב (ס) בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן. בְּשׁוּב ה' יִרְאִי.

וְיִסְדְּתִיךָ בְּסִפְרִים.

וּבֵא רָאָה, כָּל מַה שֶׁנִּסְתָּר מִן הָעֵין וְלֹא נִתְּנָה לְעֵין רְשׁוּת לְשַׁלֵּט בּוֹ, לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט בּוֹ הָעֵין, פָּרַט לְאֲשֶׁר בְּכַחֲלִית הָעֵין בְּדְבָרִים יְדוּעִים. וּמִשׁוּם כֶּף, הִנֵּה אֲנִכִי מְרַבֵּץ בַּפּוּךְ אֲבִנֶיךָ. וּבֵא רָאָה, כָּל הָאֲבָנִים הַלְלוּ יַעֲמְדוּ בְּמִקְוֶמָן וַיְהִיו יְסוּדוֹת כְּבָרֵאשׁוֹנָה, וְיִסוּד שֶׁל סִפְרִים (אחרי) יַעֲמְדוּ בְּמִקְוֶם אַחַר סָבִיב, לְרַחֵב וְלֵארוֹךְ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְיִסְדְּתִיךָ בְּסִפְרִים.

יסודות ירושלים יהיו מאבני ספירים שלא יהיו נחרבות

זָכַר ה' לְבָנֵי אָדָם וגו' (קלו, ט): [נח"ב פרשת פקודי (דף רמ). זוהר תורה] רבי שמעון אמר, כתוב: "זָכַר ה' לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ", עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַנוֹת יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִן יְסוּדוֹת אַחֲרֵים שִׁישְׁלֹטוֹ עַל הַכֹּל, וּמַה הֵם, סִפְרִים, שְׁכָתוּב: "וְיִסְדְּתִיךָ בְּסִפְרִים" (ישעיה נד, יא), שֶׁאֵלּוּ הֵם יְסוּדוֹת וְעַמּוּדִים חֲזִקִים וּגְבוּהִים, שֶׁאֵין לָהֶם רַפְיוֹן כְּמוֹ לְרֵאשׁוֹנִים, מַה הֵטַעַם, לְפִי שֶׁאֲבָנִים הֵרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל אוֹתָן הַיְסוּדוֹת, יִכְלוּ שֶׁאֵר עַמִּים לְשֹׁט עֲלֵיהֶן,

בָּהֶם אִוֵּר עֲלִיוֹן כְּרֹאוי. אֲבָל אֵלֶּה יְהִיו מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיוֹן וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְאֵלּוּ הֵם הַסִּפְרִים שִׁיאִירוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (ואם תאמר) מִשׁוּם שְׁבִאוֹתוֹ זְמַן יתוּסַף אוֹר עֲלִיוֹן לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

יתקנו היסודות השבורים

וְאִם תֹּאמַר שְׁאוֹתָם יְסוּדוֹת רֵאשׁוֹנִים יִתְבַּטְּלוּ, הֲרֵי כְּתוּב (ס) הִנֵּה אֲנִכִי מְרַבֵּץ בַּפּוּךְ אֲבִנֶיךָ. מְרַבֵּץ לְתַקֵּן הַשְּׁבוּר. מַה זֶה בַּפּוּךְ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (מלכים ב ט) וַתִּשֶׁם בַּפּוּךְ עֵינֶיךָ. יֵשׁ אֲבָנִים שֶׁנִּקְרְאוֹת פּוּךְ. מַה הֵטַעַם שֶׁל זֶה? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סוּד הוּא, וְסוּד זֶה נִתֵּן לְדַעַת לְקוֹצְרֵי הַשְּׂדֵה.

לא שלטה ידם של גוים על האבנים

בֵּא וּרְאָה, אוֹתָן אֲבָנִים שֶׁל יְסוּדוֹת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַם, חֵס וְשָׁלוֹם שֶׁשְׁלֹטוֹ עֲלֵיהֶם שְׁאֵר הַעַמִּים, וְלֹא שֶׁרְפוּ אוֹתָם וְלֹא נִשְׂרַפוּ, אֲלֵא כָּלֵם נִגְנְזוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִנְזוֹ אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם יְסוּדוֹת הַבַּיִת הַקְּדוֹשׁ נִגְנְזוּ, וְלֹא אֲבָד מֵהֶם אֶפְלוֹ אֶחָד. וּכְשִׁיחְזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּקֵּם אֶת יְרוּשָׁלַם עַל מְקוֹמָהּ, אוֹתָם הַיְסוּדוֹת שֶׁל הָאֲבָנִים הֵרֵאשׁוֹנוֹת יִחְזְרוּ לְמִקְוֶמָם וְלֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵין אַחֲרָת (רעה), פָּרַט לְזְמַן שֶׁאֲדָם יִכַּחַל אֶת עֵינוֹ בְּאוֹתוֹ הַפּוּךְ וַיִּמְלֵא אֶת עֵינָיו מִמֶּנּוּ, וְאֵז וַיֵּרָאָה אֶת כָּל הָאֲבָנִים וְהַיְסוּדוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִתְקַנְנִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁלֹּא שְׁלֹטוֹ בָּהֶם שְׁאֵר הַעַמִּים. וְכָל אוֹתָן אֲבָנִים יִקְרוּת הָאֲחֲרוֹת, וְכָל אוֹתָם בְּנֵינֵי הָאֲבָנִים, כָּלֵם עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם.

עַד תִּסְוֹד בָּהּ: ח בַּת בְּבֹל הַשְּׁהוּדָה אֲשֶׁרִי שְׁיִשְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָהּ
 לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שְׁיֵאֱחֹז וְנַפִּין אֶת עַלְלוֹךְ אֶל הַפְּלֵעַ:

—= זוהר תהלים =—

עליה שאר עמים, הקדוש ברוך הוא הרימה למעלה, ובזמן שהוא יחזירנה הקדוש ברוך הוא למקומה, שכתוב "בשוב ה' ציון", בשוב ה' ודאי.

היסודות החדשים יהיו סביב ליסודות הישנים

ובוא וראה, כל אותן אבנים יתקיימו במקומותן, להיותן יסודות כבראשנה, ויסודות אחרים של ספירים יתקיימו במקום אחר מסביב לרוחב ולאורך, זהו שכתוב: (שם נד, יא) "ויסדתיך בספירים"

צד הטומאה יתבטל לעולם

ובזמן שיקים הקדוש ברוך הוא לביתו, על זמן שהוא מה כתוב: "בלע המנת לנצח" (שם כה, ח), מהו "לנצח", לדורי דורות לעולם. לפי שיתבטל צד הטומאה ולא יקום לעולם, ובכך "וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר" (שם).

מפני מה, מפני שלא היה בהן הארה עליונה כראויסט, אבל אלו תהינה מאירות מתוך הארה עליונה, ומשוקעות תוך התהום, שלא יהיה ביכולת לשלוט עליהן. ואלו הן ספירים שיאירו למעלה ולמטה, לפי שבזמן שהוא יתוסף הארה עליונה למעלה ולמטה.

כל האבנים והיסודות נגזו

אמר רבי אלעזר בוא וראה, אותן אבנים של יסודי ציון וירושלים, חס ושלוש ששלטו עליהן שאר עמים, לא שרפו אותן, ולא נשרפו, אלא כלן נגזו, שגזון הקדוש ברוך הוא, ולא נאבד מהן אפילו אחת.

ה' יחזיר את ירושלים למקומה שהרימה משם כשבאו השונאים

וכאשר ישוב הקדוש ברוך הוא ויקים לה לירושלם על מקומה, אותן אבני היסוד הראשונות יחזרו למקומותן. ובכך "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון" (שם נב, ח), מהו "בשוב ה'", אלא כאשר שלטו

זו הזוהר

כדמיון האור שהוא ההיפוך מן החשך, והרי זה כענין הארת השכינה, וכמוהו רבים בזוהר הקדוש.

קסט. זה כח רוחני דקדושה, הנקשר בדבר גשמי, וגם זה הכח נקרא בשם הארת חנם, שאין זה

קלח « לְדוֹד אוֹדֶךָ כְּכֹל לְבִי נֶגְדַי אֱלֹהִים אֲזַמְרָךְ: ב אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל
 חֵיבֵל קַרְשֶׁךָ וְאֹדְרָה אֶת שְׁמֶךָ עַל חֶסְדֶּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל
 שְׁמֶךָ אֲמַרְתֶּךָ: ג בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תִרְחַבְנִי בְנִפְשֵׁי עֹז: ד יוֹדֶךָ יְהוָה
 כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ: ה וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כָּל גְּדוֹל
 כְּבוֹד יְהוָה: ו כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאֶה וְגִבּוֹת מִמֶּרְחֵק יִדְעֶ: ז אִם
 אֵלֶיךָ בְּקֶרֶב צָרָה תַחֲיִנִי עַל אֵף אֵיבֵי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ: ח יְהוָה
 יִגְמַר בְּעֵדֵי יְהוָה חֶסְדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְפֵּ: »

— שִׁימוֹשׁ תְּהִלִּים —

להעביר הגאווה

לדוד אודך בכל לבי (קלח, א): [שימוש תהלים לפרק קלח] טוב לאמרו לאהבה.

— זוהר תהלים —

חסד נמשך עליו ביום, כמו שנדרש על הכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, ולא עוד אלא שאותן דברי תורה שהוא אומר כלם עולים ומתעטרים לפני הקב"ה, ובשביל זה דוד המלך היה מתגע בלילה בעבודת רבונו: **אם אֵלֶיךָ בְּקֶרֶב צָרָה תַחֲיִנִי עַל אֵף אֵיבֵי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ** (קלח, ז): [זוהר ח"ב (דף רל"ט):] אם אלך בקרב צרה תחייני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך, [מקרא זה יש לעיין בו מה זה שאמר תשלח ידך ותושיעני ימינך] אמר רבי שמעון כתוב (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, מהו ולא תוסיף קום, (משמע שהרי בפעם אחרת קמה) אלא בפעם אחרת שקמה היא קמה מעצמה ולא הקים אותה הקב"ה, שהרי בגלות מצרים הקב"ה הקימה ועשה כמה נסים בשביל להקים

דוד המלך הִיָּה מְתַיַּגַע בְּלִילָה בְּעִבּוֹדַת רְבוּנוֹ

לְדוֹד אוֹדֶךָ כְּכֹל לְבִי וְגו' (קלח, א): [זוהר ח"א (דף קע"ח):] לְדוֹד אוֹדֶךָ כְּכֹל לְבִי נֶגְדַי אֱלֹהִים אֲזַמְרָךְ. אמר רבי אלעזר בוא וראה דוד המלך כל ימיו היה מתגע בעובדת הקב"ה, והיה קם בחצות הלילה ומשבח ומודה בשירות ותשבחות, בשביל שיתקן מקומו במלכות העליונה כי כאשר נתעורר רוח צפון בחצות הלילה היה ידוע שהקב"ה באותה שעה נתעורר בגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, והוא היה קם בשעה ההיא והתגבר בשירות ותשבחות עד עלות הבקר, לפי שכאשר הקב"ה נמצא בגן העדן הרי ביארו שהוא וכל הצדיקים שבגן העדן מקשיבים לקולו, ככתוב (שיר ח) חברים מקשיבים לקולך השמעני, ולא עוד אלא שחוט של

זיו הזוהר
 קע. זהו פירושו של נגד אלהים אזמרך, כי השם אלהים היינו מדת המלכות והשכינה הקדושה שורש דוד: